

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach v senáte na neverejnom zasadnutí konanom 29. júna 1995 prerokoval podnet Mestského kultúrneho strediska v Humennom, zastúpeného JUDr. Valerijom Podol'ským, komerčným právnikom v Humennom, nám. Slobody 1 o preskúmanie rozhodnutí všeobecných súdov vo veci neplatnosti výpovede a takto

r o z h o d o l :

Podnet Mestského kultúrneho strediska v Humennom o d - m i e t a pre nepríslušnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Podnetom z 24. mája 1995 navrhoval pisateľ podnetu po jeho predbežnom prerokovaní začať konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a podľa obsahu petitu podnetu žiadal rozhodnutia všeobecných súdov zmeniť a rozsudkom návrh navrhovateľky v konaní Okresného súdu v Humennom pod sp. zn. 8C 1282/90, v súvislosti s rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 12 Co 117/94 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v Bratislave sp. zn. 44 Cdo 21/95 zamietnuť.

Vzťah Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") a všeobecných súdov ako dvoch samostatných, na sebe nezávislých zložiek súdnej moci upravuje Ústava Slovenskej

republiky (ďalej len "ústava"). Z tejto úpravy nevyplýva pre ústavný súd právomoc preskúmavať rozhodnutia všeobecných súdov, a teda ich potvrdzovať, rušiť alebo meniť s výnimkou prípadov uvedených v ďalšom texte odôvodnenia.

Ústavný súd je podľa čl. 124 ústavy nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti a nie zákonnosti, a preto nie je oprávnený skúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol a či nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo zistenia skutkového stavu všeobecný súd vyvodil.

Aby ústavný súd mohol začať konanie na podnet právnickej osoby podľa článku 130 ods. 3 ústavy musel by takýto podnet obsahovať skutočnosti, z ktorých by bolo možno vyvodiť záver o priamej spojitosti takéhoto porušenia s ústavou. Ústavný súd môže teda preskúmavať len tie rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu alebo rozhodnutím samotným došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Za porušenie základného práva alebo slobody nemožno však považovať neúspech (nevyhovenie návrhu) v konaní pred všeobecným súdom.

Ak by aj ústavný súd zistil, že v konaní pred všeobecným súdom alebo rozhodnutím samým došlo k porušeniu konkrétneho ústavného práva alebo slobody, mohol by prijať samostatné rozhodnutie, v ktorom by toto porušenie konštatoval, avšak samotné rozhodnutie všeobecného súdu by nemohol zrušiť ani zmeniť a rozhodnúť vo veci samej; iný postup ústavného súdu by nebol v súlade s ústavnoprávnymi princípmi upravenými v čl. 141, 142 ods. 1 a 144 ods. 1, 2 ústavy.

Z uvedeného dôvodu rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

opravný prostriedok.

V Košiciach 29. júna 1995

Za správnosť opísaného textu
predsedníčka senátu

JUDr. Viera Mrázová

